

omgang met de studenten zijn zonder twijfel de studentenparlementen geweest, die hij met zoveel waardigheid presideerde, en de tochten langs kastelen en wijnbergen.

De armoede die De Vries in zijn jonge jaren bij ds. Van der Hoek van nabij had leren kennen, heeft een diepe en blijvende indruk op hem gemaakt. Zijn leven lang heeft hij zich met de armenzorg bezig gehouden. Hij is tientallen jaren secretaris geweest van de Algemene Armencommissie. Het enige handboek dat De Vries geschreven heeft gold de armenzorg: Het Handboek voor armenbezoekers was bedoeld voor de bezoeker van armen, niet voor de jurist, al kon die er ook zijn voordeel mee doen.

Het is ondoenlijk de vele commissies, raden van toezicht e.d. op te sommen waarvan De Vries deel heeft uitgemaakt. Afzonderlijke vermelding verdient echter zijn benoeming in 1926 tot lid en secretaris van de staatscommissie tot herziening van de financiële verhouding tussen het Rijk en de gemeenten. Deze commissie, in 1921 ingesteld op voordracht van de minister van Financiën De Geer, had na diens aftreden een sluimerend bestaan geleid. Toen De Geer in 1926 op Financiën terugkeerde kwam er weer leven in de brouwerij. De Vries, de nieuwe secretaris, kon een jaar na zijn benoeming het rapport van de Staatscommissie aanbieden. Hij heeft – zoals dr. C. van den Berg in zijn herdenkingsartikel in De Nederlandse Gemeente van 8 september 1967 heeft onthuld – het rapport niet slechts geschreven, maar er ook volkomen zijn stempel op gedrukt. Minister De Geer was met de strekking van het rapport weinig ingenomen en hij diende een wetsontwerp in dat van geheel andere beginselen uitging. Deze beginselen getuigden naar het oordeel van de toenmalige voorzitter van de Nederlandsche Vereeniging voor Gemeentebelangen, mr. S. J. R. de Monchy – later burgemeester van Den Haag – van frisheid en oorspronkelijkheid. Het was daarom niet verwonderlijk dat De Geer De Vries wist over te halen het voorzitterschap op zich te nemen van een commissie die zich met de redactie van de uitvoeringsvoorschriften zou bezig houden. Met charme en vasthoudendheid bracht De Vries deze taak spoedig tot een goed einde. Het kon dan ook geen bevreemding wekken dat hij daarop benoemd werd tot voorzitter van de toen ingestelde Commissie van advies voor de gemeentefinanciën, een functie die hij een kwart eeuw vervuld heeft.

De nauwe aanraking waarin De Vries door zijn werk in de Raad